

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns dia 22,

Fèria privilegiada.

A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dimarts dia 23,

Fèria privilegiada

A les NOU del matí, **Ofici de Laudes i Missa**, a la capella fonda.

Dimecres dia 24,

Vigília de Nadal

A 2/4 de VUIT del vespre, **Cant de la Sibii-la**, i a continuació, **Cant de la Calenda i Solemne Missa de la nit de Nadal**, a l'església parroquial.

Dijous dia 25,

Nadal de Nostre Senyor Jesucrist. Solemnitat.

A les DEU del matí, **Missa de l'alba de Nadal**,

a la capella fonda. 1/4 d'UNA del migdia,

Missa Solemne del dia de Nadal, a l'església parroquial.

Divendres dia 26,

Dia II dins l'octava de Nadal del Senyor.

Sant Esteve, protomàrtir. Festa.

A les DEU del matí, **Missa**, a la capella fonda.

Dissabte dia 27,

Dia III dins l'octava de Nadal del Senyor.

Sant Joan, apòstol i evangelista. Festa.

A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda

Diumenge dia 28,

Els Sants innocents, màrtirs.

La Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep.

A les DEU del matí, **Missa matinal**, i a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa Solemne**, a la capella fonda.

A la Missa d'un quart d'una farem la Benedicció de les capelletes itinerants de la Sagrada Família.

MISSA RORATE CAELI

Dissabte passat vam celebrar la Missa *Rorate Caeli*. El nom d'aquesta missa prové de l'introït, l'antífona d'introducció. Una celebració molt popular, sobretot a Alemanya. Una missa que se celebrava a la matinada, abans de l'alba, enmig de l'obscuritat del temple, il·luminat només amb els ciris dels fidels i de l'altar. És una missa votiva de la Mare de Déu del temps d'Advent, que evoca el naixement de Jesús, el just que ve a il·luminar la humanitat. *Rorate caeli desuper et nubes pluunt iustum*, traduït vol dir: Envieu cels vostra rosada, plouguin els núvols, el just. En les seves memòries, el papa Benet explica el record d'haver participat en aquesta missa essent un nen, i com l'impressionà fortament. I és que l'estètica forma part del nostre sentir la presència del Misteri.

NATIVITAS

És el naixement. Els romans celebraven les Saturnals. I el 25 de desembre era el *Dies Natalis Solis Invicti*, el dia del naixement del sol. A partir de l'any 380 sota l'emperador Teodosi, la religió cristiana es converteix en el culte oficial de l'imperi. I el solstici, sense deixar de ser-ho astronòmicament, es converteix en el *Dies Natalis Domini*, el dia del naixement del Senyor. La fe cristiana havia nascut en el sector més oriental de l'imperi. Era hereva de la religió jueva, del monoteisme bíblic. Jesús de Natzaret havia predicat a Galilea, havia mort a Judea, i els seus seguidors proclamaven que havia ressuscitat d'entre els morts. Un fet inaudit. Amb la seva vida, la seva mort i la seva glorificació, aquell jueu trencador, es convertí en el referent d'una nova manera d'entendre la religió. Un home nascut d'una dona, que els seus seguidors anomenaven Fill de Déu. Però no el fill d'un dels déus de l'Olimp. No. No era Júpiter ni Prometeu. No havia robat el foc del coneixement ni pretenia ocupar cap espai de visibilitat ni de poder. Però havia impactat en uns quants que ja eren molts. En Jesús hi descobrien a Déu. L'originalitat trencava la lògica racional. I encara més quan afirmaven que era un Déu nascut

en la més absoluta pobresa, en un racó allunyat, fora de la ciutat, exclòs. Jesús era Déu i era home. Després de segles de discussions, va semblar que els teòlegs es posaven d'acord. Era Déu i home a la vegada, sense divisió però sense confusió. La filosofia va ajudar a trobar categories per comprendre el que era paradoxal per a l'home antic. D'aquí va néixer la mística cristiana. Jesús és el *logos* de Déu, que ha assumit la condició humana en la seva realitat més pobre. El *logos* penetrava en la humanitat, que adquiria una nova perspectiva del tot. La humanitat podia acollir Déu. Déu deixava de ser aquell ésser «totalment altre», per convertir-se en «Déu-amb-nosaltres». Aquest és el principi de la salvació. L'home ja pot sortir de la foscor de la història de lluites, odis, ressentiments, culpes i violència. El Déu de Jesús és un Déu de pau i reconciliació. I la caritat (l'amor fratern) es converteix en el camí d'aquesta salvació. Aquesta fe es va inculturar en el món romà i va forjar tota la cultura medieval.

Josep Molist Rifà, prevere

CENT ANYS

La Carmelita a la Sala de Plens, acompanyada pels seus besnèts.

Dimecres passat, dia 17, la Carmelita va tocar els 100. Cent anys des que aquell mes de desembre de l'any 1925 la Carmelita va treure el cap a la vida en un poble que és el mateix, però que ha canviat molt. Acompanyada d'alguns familiars i de molts convilatans i amics, a la Sala de Plens de l'Ajuntament va rebre de mans de l'alcalde el reconeixement públic del seu poble, tota vegada que la Generalitat li concedia la medalla dels cent anys. Pels tonencs de tota la vida la Carmelita és la Carmelita de Cal Cisco. Però la Carmelita ha estat una dona cosmopolita, intrèpida i viatgera, perquè la inquietud i la vivor han format part del seu instint vital. Avui, la Carmelita és un pou de memòria viva del que ha estat el teixit humà del nostre poble, d'aquella memòria concreta que no s'escriu en els llibres d'història, però que n'és el referent. De la Carmelita podríem dir allò de volta el món i torna al born. Perquè des de fa uns quants anys torna a viure a Tona. Però ja de molt jove, de la mà d'un tonenc, el claretià Pare Codina, va passar un temps a París on va aprendre francès. Més endavant, va treballar a l'empresa Julià. Servint en la línia de Perpinyà, va conèixer en Marcelino, amb qui es casà i va travessar l'Atlàntic. Visqueren a Venezuela, d'on van tornar per instal·lar-se a Barcelona. Des d'allà, per consell de la seva germana, la Nita, -religiosa paüla i professora universitària a Andalusia-, va contribuir a promoure l'autonomia econòmica de molts convents de clausura, comercialitzant la roba que elaboraven artesanalment. I moltes coses més. Cent anys donen per molt. Ha viatjat a molts llocs. L'últim viatge, amb noranta llargs, va ser al Mont Sant Michel.

Observadora, crítica, fidel a les seves conviccions i generosa, ho ha estat especialment amb l'Amical de Mauthausen (el seu marit havia estat pres en aquell camp), Médicos sin fronteras i la fundació Arrels, la Carmelita continua compartint el seu dia a dia, amb la fortalesa de caràcter i la confiança de la fe que li han estat donades.

LA SIBIL·LA

Aquest serà el tercer any que alguns membres del Cor Cantus Firmus de Centelles representen aquest acte sagramental que va resistir-se a desaparèixer després del Concili de Trento, quan amb mentalitat racionalista ja va voler purificar la litúrgia d'elements populars. El cant de la Sibil·la va conservar-se amb versions diferents a l'illa de Mallorca i a la ciutat de l'Alguer. Amb traduccions al català del segle XIII, la representació d'aquest drama litúrgic amb melodia gregoriana evoca el dia del judici final. La sibil·la, personatge de la mitologia pagana, anuncia la segona vinguda de Crist, que vindrà a judicar el món amb justícia. En temps medievals, la Missa de la nit de Nadal se celebrava després de la pregària de maitines, els nocturns. I això, se solia fer a les catedrals o col·legiates, on hi havia grans orgues i diversos canonges, preveres i escolans i grups corals. Acabat l'ofici diví i, abans de la missa, s'introduï aquesta representació, entre lúdica, popular i catequètica. La cantava un minyó amb veu blanca, acompanyat d'una escenificació solemne: abillament, espasa i dos escolans l'acompanyaven. Estètica i poiètica, teologia i escatologia.

LLÀNTIA SOLIDÀRIA

Com cada any, Mans Unides proposa encendre una llàntia solidària. Els diners que es recullen van destinats a un projecte de promoció humana a un país del tercer món.

CONSELL PARROQUIAL

El dijous dia 11 es va reunir el Consell de Pastoral de la parròquia. En acostar-se el final de l'any és un bon moment per fer una mica de balanç. Es va presentar la memòria anual que inclou l'estat de comptes, la situació financera i patrimonial, les diverses obres portades a terme, els projectes, l'estadística del moviment parroquial i, sobretot, el calendari d'activitats pastorals i d'acollida que es porten a terme des dels diversos serveis de la parròquia.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 21, a les deu del matí, pels difunts de la família Aguado Luena, i per la Maria Viñals Gabern en el 23è aniversari, i pel seu espòs Josep Mir Morera. **I a 1/4 d'una del migdia**, per la Federica Morillo Sánchez en el 3er aniversari.

Dilluns dia 22, per en Gerardo Sotorra Giménez.

Dimarts dia 23, per l'Antonieta Bonet i en Valentí Sardà.

Dimecres dia 24, per la Mercè Busoms Deordal i els seus pares Lluís Busoms Subirachs i Leonor Deordal Bigas, pels esposos Tonet Roqueta i Roser Serraima, per en Josep Roqueta, pels difunts de la família Sardà Roqueta, pels difunts de la família Cabero Prieto, per la Mercè Roura, per la Maria Cabero Riera, pels difunts de la família Masó Medinyà, i pels difunts de la família Solés Marquès.

Dijous dia 25, a les deu del matí, pels esposos Andreu Oliva i Magdalena Puigvendrelló, i per en Josep Picañol. **I a 1/4 d'una del migdia**, per en Joan Estevadeordal en el 23è aniversari, i per la Teresa Mirambell Lleopart en el 3èr aniversari.

Divendres dia 26, a les deu del matí, per la Maria Puigvendró Rusell, per en Ramón Solà Puigvendrelló, per l'Esteve Montmany Suñen, i per en David Montmany Pratsobrerroca.

Dissabte dia 27, en acció de gràcies.

Diumenge dia 28, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels difunts de les famílies que acullen la capelleta de la Sagrada Família.

EXÈQUIES

Diumenge dia 7 de desembre a les 9 del matí, vam celebrar les Missa exequial de la Lourdes Puigvendrelló Rusell, de 98 anys, vídua d'en Lluís Pratsobrerroca Gallifa. La Lourdes havia nascut a Tona, on vivia i va morir.

Divendres dia 12 de desembre a les 4 de ta tarda, vam celebrar la Missa exequial de la Margarita Tarter Creus de 82 anys, vídua d'en Josep del Planelló. La Margarita havia nascut a Collsuspina i visqué al Planelló, encara que els darrers temps s'estava al Casal, on va morir

Dilluns dia 15 de desembre es van celebrar les exèquies:

A les 10 del matí d'en Joan Vila-Masana Baqués de 83 anys, casat amb la Maria Teresa Costa Ricart. En Joan havia nascut a Rajadell, vivia a Tona i va morir a l'Hospital Universitari de Vic.

A les 12 del migdia, la Missa exequial d'en Josep Puigdollers Rifà de 89 anys, casat amb la Rosa Tort Badia. En Josep havia nascut a Vic i vivia a Tona, on va morir.

A les 4 de la tarda, la Missa exequial d'en Jordi Bigas Vila de 91 anys, vidu de la Roser Mauri Oms. En Jordi havia nascut a L'Estany, vivia a Tona i va morir a l'Hospital Universitari de Vic.

A les 5 de la tarda, al Tanatori de Vic, les exèquies de l'Antonino Amato, de 80 anys. L'Antonino havia nascut a Mistreta (Itàlia), havia viscut a l'Argentina i, a les darreríes va estar-se a la Residència Lantus de Tona. Va morir a l'Hospital Universitari de Vic.

Que reposin en la pau del Senyor i celebrin el seu Nadal al cel.

La col·lecta de diumenge dia 14, va ser de 239,41€